

[Marianne Jelved]

prioritering af kulturområdet, at der ikke er sket egentlige besparelser.

Der har igennem en del år været planer om en teaterlovsrevision, og der er udarbejdet en betænkning, som flere af ordførerne har omtalt i dag. Den har dannet udgangspunkt for det forslag, vi behandler nu.

I betænkningen anbefaler udvalget, at visse områder – f.eks. børneteater, danseteater, teateruddannelse – opprioriteres, og der stilles naturligt nok forslag om flere penge.

Kulturministeren har hele tiden gjort det klart, at der ikke er flere penge til teaterområdet. Regeringen har påtaget sig det, man med rette kan forvente, nemlig en prioritering, således at visse områder får flere penge og andre områder færre.

Det er primært gået ud over abonnementsordningen, der ikke bliver så fordelagtig, som den hidtil har været. Det er gået ud over egNSTEATRENE i landsdelssceneområderne. Her har det kommunale niveau givet tilskud, og staten har givet et tilsvarende beløb. Det er klart, at det lokale tilskud ikke kan dække alt det, der i dag får tilskud, men også Teaterrådet kan give tilskud fremover.

Jeg forventer ikke, at de ændringer, der er stillet forslag om her – hvis de kan samle flertal – betyder, at alle 20 egNSTEATRE ude i landsdelssceneområderne vil forsvinde, men nogle vil givet.

Det Radikale Venstre har ønsket at prioritere det eksperimenterende teater, amatørteatervirksomheden, danseteatret, Det Rejsende Landsteater og børneteatret, og vi har ønsket at give muligheder for teatereteknikeruddannelse og teaterdramatikeruddannelse. Baggrunden for denne prioritering er at få flere mennesker engageret i teatervirksomhed både som aktører og som publikum. Bl.a. derfor har vi prioriteret således, at der kommer mere teater ud i de områder, der ikke har landsdelsscene.

Vi kan tilslutte os lovforslaget, og vi kan støtte L 199, forslag til lov om Den kulturelle Fond, der må have sin egen lov, efter at Det Kongelige Teater nu er flyttet ind i teaterloven.

Teatret er en urgammel aktivitet, der er af stor værdi for vores muligheder for at få indsigt i fællesskabets vilkår og problemer, og det er af stor værdi for at skabe debat om samfundsforhold. Det vil dansk teater fortsat gøre, selv om vi ikke kan forøge det samlede budget i disse år.

Duetoft (CD):

For CD er det vigtigt, at der ikke sker en nedskæring af den økonomiske ramme for teaterlivet. Det er muligt, der sker nogle omlægninger, men for os er det vigtigt, at den samlede økonomiske ramme ikke bliver forringet.

Det er det bl.a., fordi vi er fundamentalt uenige i den holdning, som hr. Glistrup lagde frem før med hensyn til fremtidens samfund. For os er teatret en vigtig del af den danske kultur. Det er en så vigtig del, at vi gerne vil være med til at yde støtte til den.

Vi mener specielt, at børneteatret er vigtigt, fordi børneteatret sætter børnene i stand til at opleve verden på en anden og måske bedre måde. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at når CD nogle gange har været i clinch med børneteatre, har det været i en ganske speciel sammenhæng, nemlig den sammenhæng, hvor man benyttede børneteatre til at indflette politiske budskaber i folkeskolens undervisning. Det er dér, vi har angrebet. Vi har aldrig angrebet børneteatrene som institution, for vi mener, at den virkning, der ligger i, at børn får den oplevelse og også får lagt grunden til deres kulturelle fremtid, er vigtig.

Når jeg sagde før, at jeg var meget uenig med hr. Glistrup, så er det, fordi netop de 38 tv-kanaler er argument nok for os til at få et øget teaterudbud. Det var en af grundene til, at vi i sin tid både kæmpede for og accepterede de mange tv-kanaler og hele tiden mente, at vi skulle have hybridnettet, og hele tiden mente, at vi skulle have lov til at sætte parabolantenner op. Vores alternativ til det var naturligvis, at der andre steder i kulturlivet skulle være nogle valgmuligheder, nogle muligheder for, at mennesker kunne gå hen og møde andre mennesker. For det er jo det, der er forskellen mellem tv og så teateroplevelsen. Nu fremstiller hr. Glistrup det, som om en teateroplevelse alene består i marcipanpapir på 7. række. Men det er jo ikke tilfældet. Teateroplevelsen er netop også det, at man har marcipanpapiret, det er jo også det i pausen at kunne tale med andre mennesker og at føle, at man er i forbindelse med andre levende mennesker, at det ikke bare er en celluloidstrimmel eller et videobånd, der kører for øjnene af én.

Jeg tror, at den side af teaterlivet, den side af kulturlivet, bliver meget vigtigere for fremtiden, lige så vel som jeg håber, at den politiske mødeaktivitet bliver vigtigere for fremtiden.